

Hiob 3

Septuaginta (LXX)

- 1 μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ
- 2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων
- 3 ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην καὶ ἡ νύξ ἐν ᾗ εἶπαν ἰδοὺ ἄρσεν
- 4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος
- 5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος
- 6 καταραθεῖη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθεῖη εἰς ἡμέρας μηνῶν
- 7 ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή
- 8 ἀλλὰ καταράσαιο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι
- 9 σκοτωθεῖη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα
- 10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρὸς μου ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου
- 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην
- 12 ἵνα τί δὲ συνήνησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα
- 13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην
- 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν
- 15 ἢ μετὰ ἀρχόντων ὧν πολλὸς ὁ χρυσός οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου
- 16 ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὥσπερ νήπιοι οἱ οὐκ εἶδον φῶς
- 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι
- 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου
- 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ
- 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς
- 21 οἱ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς

22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν

23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ

24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἦκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ

25 φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἦλθεν μοι καὶ ὃν ἐδεδοίkein συνήνησέν μοι

26 οὔτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην ἦλθεν δέ μοι ὀργή